

/ Интервју, “ПУЛС”, 6 август 1993 година, новинар Мирка Велиновска /

Владимир Голубовски влезе во македонската политика со појавата на политичкиот плурализам. И тоа на голема врата: како потпретседател на најбројната партија во Парламентот ВМРО-ДПМНЕ (во услови кога претседателот на партијата изгуби на изборите), за нешто потоа да создаде сопствена партија ВМРО-ДП. Национално ориентиран, денес, Владимир Голубовски сака полека да ја пре-насочи својата политичка платформа кон, како што самиот тврди, една граѓанска опција.

ПУЛС: Како што се чини во нашава држава постои големо расположение за избори. Оние ретките кои што се противат, велат дека мој ментот не е погоден. Како вие го оценуват

Голубовски: Сегашниот момент го карактеризира потребата од доследност и оптимализација на транзицијата, на промените што се прават во Македонија. Македонскиот народ не сака екстремизам, не сака вознемирувања. Нашиот народ тежнее кон една глобална политика, која претпоставува промена на односите, но е свесен дека таа промена оди бавно и недоследно, истовремено е разочаран од политичките партии што отстапија од своите програми.

ПУЛС: Во тој случај, кој би бил денешниот резултат од партиските ветувања?

Голубовски: Од една страна демагошко додворување на изгладнетиот, социјално и економски депресиран граѓанин, во очекување дека социјалната тензија ќе би де основата на која ќе се добие поддршка на наредните избори. При тоа не се бираат средствата и социјалните слоеви

на
кои
им
се
дава “подршка”,
повторно
доминантни
сред-ства на политичките сили стануваат де-магогијата и разните форми на притисок.

Од друга страна блокирано стопанство, страв за деловна иницијатива, ишчекување, енормно зголемување на корупцијата во државните органи кои стануваат аниматор на стопанскиот живот, социјална беда, низок степен на реалното остварување на човековите слободи и права, или накусо од-далечување од граѓанското демократско општество. Тежиштето е поместено од граѓаните како актери во граѓанското општество кон силната автократска из-вршна власт и невидливите центри на политичка моќ.

ПУЛС: Кои се основните причини за оваа состојба?

Голубовски: Основната причина е колебањето да се продолжи со започнатите реформски промени во стопанскиот систем, да се забрза паз-арната ориентација, либерализацијата во стопанскиот живот со што ќе се воспостават новите економски односи на граѓанското општество. Секако и реал-ната неформална моќ на Владата и управата која во основа е негативна, бидејќи го блокира процесот на спонтаните процеси, без кои нема пазарно стопанство и граѓански слободи. Сите резултати од стопанските промени, како што се приватизацијата, слободната иницијатива на граѓаните, накусо це-локупниот творечки деловен и де-мократски потенцијал е потиснат, а обезвредени се и запрени сите досегашни иницијативи на граѓаните.

ПУЛС: Сметате ли дека маке^д донската политичка атмосфера е погодна за ескалирање на ситуацијата што вие ја опишавте?

Голубовски: Загрижува неот-порноста на Македонското демократско јадро кон овие веќе остварени појави на вонинституционално владеење, спротивно на Уставот, но и на моралот на граѓанското општество. Опасно е ако извршната власт наметне сваќање дека сите проблеми кои се во стопанст-вото произлегуваат од нечесните прет-приемачи, од приватните стопанст-веници, тогаш не е далеку денот кога на улица ќе излезат социјално раздразнет-ите маси и наместо решението да се бара во воспоставување на новото граѓанско општество тие својот гнев ќе истурат врз приватниот сектор, и врз сите оние кои сега одделни партии и вла-ста ги прогласуваат за виновници!

ПУЛС: И повторно стигнуваме до новите избори. Што понатаму?

Голубовски: Излезната де-мократска солуција претпоставува повторно враќање на моќта на Пар-ламентот. Тоа подразбира нови избори веднаш ! Тоа ќе овозможи повторно афирмирање и подржување на човековите слободи и права, слободната иницијатива, сопственоста и изградба на правна држава и повторно враќање на сигурноста на граѓаните во уверувањето дека минатото е зад нас и дека тоа е нелегитимно. Темелна вредност на граѓанското општество е слободната иницијатива. Државата ги пропишува само рамките во кои таа се одвива, се друго е допуштено. Социјалната држава ќе го зафати делот за социјалните пот-реби, а се друго е недопирливо и е во сверата на слободата и неприкосно-веноста на приватната сопственост. Во ова општество изреченото јавно об-винение без покритие е најголемиот злостор против демократијата. Во де-мократското општество за оние кои работат против законот не се водат политички кампањи, не се застрашуваат, туку кон нив се превземаат пропишаните законски мерки од

страна на независните судски органи.

Во оваа смисла неопходно е политичката активност да се насочи кон реafirмацијата на демократијата во Македонија, слободата на стопанската иницијатива, законитоста, остварувањето на човековите права, поткрепа на иницијативата на претприемништвото на сите оние кои извршуваат стопанска активност, без разлика на видот на сопственоста на средствата со кои стопанисуваат. При тоа мерило мора да биде обемот на остварените човекови слободи и права, обемот на профитот и усешноста во работењето. Истовремено Владата и државната управа треба да се насочат кон извршување на нивните уставни и законски надлежности, а политичката сфера да ја препуштат на Парламентот, политичките партии и другите облици на демократско живеење на граѓаните.

ПУЛС: Сето ова подразбира и конкретна партиска одговорност?

Голубовски: Впечатокот е, во контекст на така изразената политичка оценка, дека во Македонија нема докрај сериозни и одговорни политичките сили, зашто денешните актери, и покрај тоа што некои прашања ги покренуваат, не ги изведуваат докрај.

Според тоа не се работи за една генерална ревизија, впрочем и партиите што се на власт се за промена на системот, за тоа постои консензус, но прашање е како и колку ги вршиме тие промени! Смеслата на политичкото организирање и новиот квалитет ќе бидат постигнати ако во Парламентот седнат граѓански партии, но не со нивните сегашни структури.

ПУЛС: Значи, вие ја вбројувате и вашата партија во редот на граѓанските. Можеби се лажам, но во минатиот период ВМРО-ДП имаше изразена национална определба. Се работи ли за промена на партискиот курс на ВМРО-ДП во поглед на граѓанското општество и малцинствата?

ГОЛУБОВСКИ : (ИЗВАДЕНО ОКОЛУ СЛИКА): АЛБАНЦИТЕ СЕКОГАШ НИВНАТА МОЌ ЈА ЦРПЕА ОД БРОЈНОСТА НА СВОЈАТА ПОПУЛАЦИЈА ВО ПОРАНЕШНА ЈУГО-СЛАВИЈА, ТОГАШ БЕА ОКОЛУ ДВА МИЛ-ИОНА! СЕГА ВО РАМКИТЕ НА МАКЕДОНИЈА, НИВНАТА ДИМЕНЗИЈА Е ДРУГА! ТИЕ СЕ СВЕСНИ ЗА ТОА.НО,

НЕМАЈЌИ ПРИЛАГОДЕНА СТРАТЕГИЈА СЕ ОДНЕСУ-ВААТ ИРА-ЦИОНАЛНО И СМЕШНО

Голубовски: Нашата партија која со своите ставови по одделни прашања и сега коинцид ира со сегашните владеачки партии, ги потенцираше решенијата од аспект на националната држава, за кои СДСМ и ЛП дури сега, задоцнето, дојдоа до вакви сознанија, а кои доскоро живеа во една илузија, па небулозно го сваќаа граѓанскиот кон-цепт, неидентификувајќи го и државотворниот национален интерес на Македонскиот народ.

Тоа е анахронизмот, тие не сва-тија или дури сега прифаќаат дека Маке-донија е национална држава на Маке-донскиот народ, но државното уреду-вање мора да биде граѓанско. За една современа Македонија, граѓанското уре-дување треба да се подразбира и не е неопходно да се нагласува, но мораме, бидејќи на таа основа сега имаме ретро-градни процеси во Маке-донија. Малцинските партии, токму со еден изразен национализам, се спротивставуваат на еден европски модел на Македонската држава. Тие тежиштето го поставуваат на колек-тивитети, на издвојување од граѓанското ткиво на Македонија со создавање на различни локални и други бариери, бараат федерализација на Македонија, за разлика од хомогенизацијата која ја претпоставува граѓанското општество. Јас и мојата партија не им ги спориме на граѓаните со немакедонско етничко потекло малцинските права, но кога тие нивните права ги поместуваат во репер како белег за државност тоа не можеме да го прифатиме! Останатите Македонски партии на ова се слепи, од таму и привидноста дека создавам ан-тиалбанско расположение ! Тоа не е точно, се работи за неприфаќање на ал-банскиот национализам, сепаратизам и сецесионизам!

ПУЛС: Како ја проценувате опасноста од албанскиот национализам зам?

Голубовски: Убеден сум дека границите кои во моментот објективно ја штитат Македонската држава, набрзо ќе ја разбијат илузијата на албанските националисти, сепаратисти и сецесионисти за “голема Албанија”! Верувам дека таа идеја ќе доживее слом. Впрочем, и ак-туелните антагонизми меѓу Грција и Ал-банија, до што доведоа? До барање на реципроцитет на секоја Балканска држава една спрема друга! Ако во почетокот ПДП и НДП се декларираа само како граѓански партии, подоцна ги открија картите. А во меѓувреме јас спрема вашите оценки, оценките на новинарите, настапував екстремно. Се работи за задоцнето сознание на оние што ме критикуваа, сега и тие дојдоа на истото становиште. Што значи фактот дека сега и претседателот на Репуб-ликата како државна политка го афир-мира мојот став, ставот на ВМРО-ДП за

единствен модел на малцинските права на Балканот !

Примерот со бојкотот на пописот ја покажува нивната паника дека пред светската јавност ќе се разобличат во лагата за нивната бројност во Македонија.

ПУЛС: Очигледно сте очекувале од Албанците да бидат исклучок во настаните кои се во тек на балканските простори

Голубовски: Очекував припадниците на албанското малцинство да се спротивстават на раководењето од над-ворешен центар, дека конечно тие ќе заживеат како лојални граѓани на Македонија, со што се подразбира нивното целосно право да го изразуваат своето националното чувство!

Очекував по осамостојувањето на Македонија да започнат да размислуваат автономно, но нивните потези тоа го демантираат! Што ќе рече Бериша или Ругова, го велат и тие! Земете го и примерот на изјавата на еден од водечките албански интелектуалци на Косово, Реџеп Чосја кој најотворено ја потврдува стратегијата на албанското малцинство на просторите од поранешна Југославија за “голема Албанија”.Истите тези ги застапува и Халили.На тој начин веќе по којзнае кој пат се потврдува и врската на косовската алтернатива со партиите на албанското малцинство овде во Македонија и координацијата од страна од центарот во Тирана.Тие сметаат дека овие простори се албански, дека ние сме дојденци !? Тоа е нивната теза, тие тоа последниве денови постојано го нагласуваат во своите соопштенија и конференции за печат.Бараат државотворност на албанското малцинство за потоа да извршат анексија! Ако реагирањето на ваквите тези е национализам, тогаш јас сум на-ционалист!

ПУЛС: Каков е вашиот однос кон сегашната власт?

Голубовски: Како претседател на опозициона партија нормално е Владата да не ја подржувам, но кога таа предлага иницијативи од општ-национален интерес ќе ја подржувам како што тоа и сега беше со Законот за трансформацијата на општествениот капитал! Меѓутоа, сакам да истакнам дека оваа Влада е Влада на политичко - идеолошки компромиси, таа ја одразува политичката немоќ на Македонија.Што се

однесува до Парламентот, неодамна за јавноста искажав став дека тој е неефикасен, во пракса повеќе прет-ставува политичка трибина наместо законодавно тело, дека повеќе служи како дебатен клуб за политички прес-метки. Но, и покрај ваквите оценки јас истиот не го гледам како главен и един-ствен виновник за она што се случува во македонската држава.

Сметам дека удел во ваквата работа на Парламентот има и Претсе-дателот на Републиката кој го помести уште на почетокот во однос на другите институции, особено во однос на својата позиција, па сега дури и да не го кон-тролира, Парламентот е дестабилизиран и во вистинска агонија. Лекот веќе го спомнав: негово распуштање и распишување на предвремени избори. Односот на силите кој произлегува од квалитетот на Парламентот, Владата и политичките партии на претседателот на Републиката му овозможија да биде моќен претседател. А, прашање е сега колку таа немоќ на институциите ја употребува и злоупотребува. Тој во формално правна смисла делува легално, но во политиката постои однос помеѓу из-вршната, законодавната и судската власт. Неспорен е придонесот на претсе-дателот за афирмација на меѓународната позиција на Македони-ја. Но тоа не се чувствува на внатрешен план! Тоа има врска со доследноста за промените во транзицијата. Сите во политиката се однесуваат оптимално, сите бегаат од непопуларни идеи, се уште владее болшевизмот! Целата одговорност за работата на претседате-лот ќе падне на СДСМ, тој е од нивните редови! Инаку интересна е и самата позиција на претседателот во својата партија. Внатрешниот однос на силите е дебалансиран па неговата преголема моќ влијае на кадровските и на другите состојби кои заради позицијата на СДСМ ќе имаат и пошироко значење во Македонија. Од тука и конфликтот во партијата и кадровските раслојувања.

ПУЛС: Очигледно не можеме да ја избегнеме последната хит тема - изборите и политичката поларизација?

Голубовски: На претхоните избори се беше неизвесно, секој можеше да нуди сешто и да се декларира за се! На новите избори многу јасно ќе можеме да покажеме со прст на оние партии кои ветија, а не остварија! Ветија, а отстапија! О#чекувам во Маке-донија во наредниот период политички да бидат спротивставени две опции, соци-јалдемократската и граѓанската! Требе да се навикнеме на таа биполарност!

ПУЛС: Ако вашата опција е граѓанска, која е, тогаш, социјалде мократската?

Голубовски: Под неа го по-дразбирам она што и методолошки е де-финирано во политичките науки, но кога веќе ме прашувате ќе ви одговорам од друг аспект. Околу таа опција природно ќе се соберат сите учесници во старата политика кои имаат стекнато материјал-ни и статусни привелегии, како и оние кои веруваат дека ќе го погодат резултатот на наредните избори!

ПУЛС: Но, по одредени прашања ја прокламирате потребата од национален консензус и национално единство?

Голубовски: Ние мораме да изградиме одредена стратегија на Македонската држава. Потребата да се зборува за национално единство произлегува од немоќта Република Македонија да функционира како правна држава, од отстапките кои македонската левица ги прави спрема албанското малцинство со што ја плаќа цената на неприродната коалиција. Грижата за државата, за националните приоритети, тоа е таа потреба. Потребата за заштита на националниот јазик, на националната култура. А сето тоа, таа потреба уште повеќе се потенцира поради немање на национална стратегија. Национално единство е потребно за оние прашања кои се однесуваат само на Македонците! На пример, прашањето на Семакедонскиот Светски Конгрес е прашање за национално единство. Инаку, кога зборуваме за национално единство, всушност станува збор за потребата од национален консензус за одделни прашања!

ПУЛС: Како мислите да се создаде единство околу светските македонски конгреси, на пример?

Голубовски: Лично ја подржувам идеата за Македонски Конгрес како се-македонска асоцијација, во основа лобистичка, за подршка на Македонската меѓународна позиција, и како институција која статистички и комуникациски ќе ги подржува напорите на Република Македонија во операционализација на декларираната грижа за Македонците во соседните држави и во светот. Поради тоа ние минатата година го поздравивме Основачкиот Конгрес на Битов го поздравивме како идеја, но остро реагиравме на фактот што претседателот на Републиката во подготовката и основањето ги вклучи само левоориентираните партии. Тогаш укажавме дека одговорноста за новите поделби, за новите македонски конгреси ќе падне на оние кои вешто манипулираат со високите македонски национални интереси, како и на фактот дека ни една илузија не може да се одржува долго, но последиците долгорочно ќе ги погодат македонските стратешки национални интереси. А во контекст на тоа го искажавме и нашето сомневање во висинските цели на тој Конгрес. Во однос на расправата по ова прашање во Парламентот, укажав дека таа не смее да има за

цел спречување на граѓанското организирање, предвидено и регулирано со Уставот и соодветните закони на Република Македонија.

Целта на расправата ќе биде постигната ако Република Македонија изнајде една посоодветна формула која нема да не дели, а Македонците од ди-јаспората да не ги доведува во ситуација да бидат нелојални граѓани во земјите во кои живеат. Расправата не смее да се свати како пресметка со некого, или како дистанцирање од македонското иселеништво! Ние на поделбата на Македонците во светот им ја спротивставуваме идеата за патриоти-зам, лојалност и солидарност на сите Македонци околу својата национална држава, зато и ги повикавме сите Македонци преку Собранието на Република Македонија, како семакедонски Пар-ламент на сите Македонци, преку Мати-цата на иселениците на Македонија, како и преку сите други партиски и граѓански Здруженија во кои се орган-изирани, да ги изразуваат своите различни политички и социјални ин-тереси и да дадат придонес во градењето на државната политика.

ПУЛС: Големи беа контраверѕите околу формирањето на ВМРО-ДПМНЕ, а вие бевте директен учесник во тие настани. Каков е вашиот коменѕтар?

Голубовски: Да се разбереме, не е спорно дека оние луѓе на кои што вие им дадовте простор во вашиот весник да се искажуваат околу основањето на ВМРО-ДПМНЕ, исто така на свој начин застапувале некоја своја идеја за Македонија, живееле за таква идеја! На сите нив историјата ќе им го определи ме-стото. Сите тие кои сакаа, а не успеаа да ни се наметнат, сега се прогласуваат дека се нејзини идејни основачи, но во суштина претендираат да си дадат пого-лемо значење од она што го имаа. Меѓутоа, што се однесува на осно-вањето на политичката партија ВМРО, односно ВМРО-ДПМНЕ во интерес на вистината ќе укажам на некои факти.

Идејниот основач на ДПМНЕ е Драган Богдановски, и токму тоа е вистината, сите оние кои се јавуваа во “Пулс” се личности кои заедно со него членувале во разни македонски органи-зации во Европа, но немаат никаква вр-ска со идеата за основање на автохто-ната национално ориентирана политичка партија ВМРО! Дури и почитуваниот историчар И.Катарциев некритички ги при-фатил разните “сведоштва” и не ја зел во предвид вистината за двете партии кои својата промоција пред јавноста како една, како ВМРО-ДПМНЕ ја имаа непосредно пред Основачкото Собрание во јуни 1990 година, откако беше остварена средбата во Минхен! Постојат сведоци, меѓу нив и еден политиколог со кого правев консултации за новата политичка партија (во тоа време бев член на МААК), неколку месеци пред обелодену-вањето на ДПМНЕ во “Млад

Борец”. Се согласив ВМРО како политичка партија да ја споиме со ДПМНЕ од потребата за единство со дијаспората, особено заради некои околности кои според оценките на условите (Македонија се уште беше во состав на поранешна Ју-гославија) мораа да се земат предвид!

Значи идеата за возобновување на ВМРО како политичка партија е авто-хтона и потекнува од овде, од Македонија, а не е иницирана од дијаспората како што одредени нејзини кругови шпекулираат со разни измислици! А ок-олу тоа зошто се согласив претседател-ското место да му го препуштам на друг, за игрите на одредени кругови од ди-јаспората, за Македонскиот национален фронт, за настојувањето во стилот на антибироократската (јогурт) револуција да се уриваат некои Македонски инсти-туции, за улогата на македонската леви-ца и СДБ, за кариеристите кои пристапи-ја во партијата по изборниот успех пред јавноста ќе излезам во блиска иднина.

ПУЛС: Во контекст на македонските политички партии, интелигенцијата како се уште да не може политички да се артикулира ...

Голубовски: Партиите сакаат ин-телигенцијата да ја стават под ист образец како што ја третираше и социјализмот во еднопартискиот ситем. А спрема тој образец од неа се бараше лојалност. Ние, конечно, мораме да се навикнеме дека во граѓанското општество интелигенцијата е изразито автономен субјект. Таа на одреден начин треба да биде мисловна критичка свест. Таа сама ќе се сместува, ќе се сегментира по партиите. Но, одредени вредности мора да и бидат заеднички или нема да биде интелигенција. Од таму не е одговорноста на интелегенцијата таква каква што и ја наметнуваат партиите, туку обратно, одговорноста е на политичките партии кои не претставуваат прифатлив амбиент за нејзино присуството. Што значат скромните листи кои водечките партии така помпезно јавно ги промовираа, ништо друго, освен што укажуваат на длабоката криза во нивните редови!

Токму од тој аспект нашите сим-патизери од редовите на интелигенцијата со која контактираме не ги избрзуваме политички да се експонираат. Нашиот пристап е поинаков и ние не сакаме да ги инволираме без неопходна потреба. Граѓанските партии не се масовни, тие се собираат за време на изборите. Секако кога се зборува за Македонската интелигенција, не може да се заобиколи Универзитетот. Тој е врв на мисловните луѓе, она што го нарекуваме ин-телигенција, но универзитетот не може творечки, мисловно да биде сервис на една држава, на владеачките партии. Тој треба да ги следи светските текови, да ги нуди да ги обмислува, да едуцира слободни личности.

ПУЛС: Каков е вашиот став кон средствата за јавно информирање?

Голубовски: Членови и симпатизери на нашата партија се почесто не прашуваат зошто на контактните про-грами на МР, МТВ и А1 не е присутно и ВМРО-ДП покрај учеството на други политички партии, зошто за актуелни настани средствата за јавно информирање не земаат изјави и од нашите членови, а нашата партија не е наведена во прашалниците на разни анкети! Евидентно дека ВМРО-ДП се попречува во нејзините легитимни и легални права рамноправно да учествува во политичкиот живот на државата.

ПУЛС: Од каде таков однос спрема ВМРО-ДП?

Голубовски: Оние кои посакуваат да го моделираат јавното мнение знаат дека ВМРО-ДП во таквите настапи ќе биде супериорна во однос на другите во сериозноста на концептот за иднината на Република Македонија, во докажувањето на високиот степен на политичка доследност на сите свои искажувања, а особено за политичките противници би било непријатно јавноста да свати дека ВМРО-ДП во поглед на афирмацијата на вистинските вредности на граѓанското општество отиде најдалеку !

ПУЛС: Дали таквото однесување има исклучиво политичка позадина?

Голубовски: Во најголем дел да, иако во еден помал дел таквото однесување произлегува од професионалното умевање на одделни уредници и новинари. Но, таквите настојувања против нашата партија не ја постигнуваат целта, партијата е се попопуларна меѓу народот и ние влегуваме со забележлива политичка иницијатива во предизборната агитација !

ПУЛС: Дали нашата опозиција е оформена како вистинска парламентарна опозиција?

Голубовски: Претендирањето за таква опозиција мора да биде подржано со

препознатливо однесување кое ќе ги почитува политичките принципи. Опозиција значи јасно определена и дефинирана алтернатива, а не само критика! Но, проблемот е во тоа што тоа претпоставува да знаеш колку што знае предлагачот и уште толку! Од тоа може да се констатира дека во основа немаме опозиција! Затоа и се случува за Закони кои се вообичаени, ние да го од-должуваме нивното донесување и со тоа да го спречуваме конституирањето на државата! Во Англија, на пример, нема голема разлика во законите од една влада до друга, тие се стабилни, тие се натпреваруваат кој ќе направи подобра програма и кој треба да успее во утврдените правила на игра! Тоа е демократија. Да знаеш да играш на демократските правила. Но, сега во Македонија треба тие правила да ги воспоставиме сите заедно! А тоа не го правиме !

Тоа е и хендикепот за демократскиот развој на Македонија. Странските партии, и Влади, особено на Запад се уште за жал, не можат да препознаат граѓанска конструктивна опозиција како партнер, а што би претставувало голема подршка за македонската демократија.

ПУЛС: Македонија не функционира во целост како правна држава! Кои се причините?

Голубовски: Се определивме за парламентарна власт заснована на принципот на нејзина поделба на законодавна, извршна и судска. Но, Законот за судовите ни по три години од конституирањето на Собранието на Република Македонија не е донесен. Со премногу долгото оддолжување се создава чувство на исчекување кај оние кои во судската власт се професионално вклучени, бидејќи со Законот ќе следат организациони и кадровски промени. На тој начин оние кои се во позиција на власта ги манипулираат луѓето. Еден голем дел на судии поради тоа ги напуштија судовите, а од друга страна во последно време имаме повеќе случаи на уапсени судии поради примање на мито. Во основа тоа се последици од владеењето на првата Влада која не го свати ре-доследот на потезите. Таа наместо да ја постави правната основа на македонската држава приоритет му даде на донесувањето на новиот Устав, се изгубија 6-7 месеци при што се пропуштија вообичаените прилагодувања на постојниот правен поредок за да може тој да функционира. Новата Влада, исто така доцни по ова прашање, но сега од причина што таа е составена од неприродни коалициони партнери, со против речни интереси, па од тие причини доаѓа до злоупотреба на уставната процедура која што за донесувањето на овој Закон предвидува двотретинско мнозинство, што некои од коалиционите партнери, но, и опозицијата го користат за условивање и практично го блокираат донесувањето на Законот.

ПУЛС: Неодамна слушнавме од еден член на ВМРО-ДПМНЕ, дека осамостојувањето на Македонија и нејзиното прифаќање како самостојна држава било заслуга на ВМРО-ДПМНЕ.Што мислите вие ? Кој ја осамостои Македонија ?

Голубовски: Македонскиот народ со својата цврста и непоколеблива желба да го оствари вековниот идеал за своја суверена и самостојна држава. Лево ориентираните партии, но и некои национално ориентирани ја бранеа Југо-славија и беа за федерација.И нормално тие беа против оние кои беа автономисти и таа спротивставеност постоеше.Сосем разбирливо беше во тој историски мо-мент кога тие две идеи се судираа да се оформат во политички партии на разно-мисленици. По осамостојувањето на Македонија дури и во левицата победи ориентацијата за самостојна Македонија.Причината за антагонизмот веќе не постои. Затоа денес е смешно да се нат-преваруваме пред Македонците кој е поголем Македонец и да се дисквали-фикуваме како Македонци по идеолошка подлога. Што има врска комунизмот или капитализмот со Македонија, како идеја, во однос на државотворниот аспект.Дали самите ќе одиме на линија на оние кои тврдат дека Македонија е комунистичка творба ? Друго прашање е како таа ќе биде уредувана.

ПУЛС: Каков е односот на ВМРО-ДП кон македонската левица може да се насети од вашето кажување, но сепак, генерално одредете се кон најновите обиди кај некои “ национални” дејци да ја омаловажат улогата на левицата во ововековната историја на Македонија ?

Голубовски: Ние прифаќаме една објективност: во Македонија мора да има леви партии, но тие треба да го респектираат Уставот, да бидат со идеите на левите партии од Европа. Тие во таков случај како политичка конкуренција ќе преставуваат предизвик и самите поквалитетно да ги осмислиме нашите граѓански концепции. Критиките кон левите партии треба да бидат насочени во укажувањето колку и каде има ре-цидивни на болшевиизмот, а колку искрено тие се прообразени во левица од европски тип.Тогаш ќе постои и платформа за критика!